

ГЛАВА 17.

- 1 И имаше единъ человекъ отъ горъ-тъ
 2 Ефремъ, име-то му Михей. И рече на
 майкѣ си: Тысяча-та и сто серебряника
 които ти ся зѣхъ, *за които* и ты клѣ,
 още говори и въ уши-тъ ми, ето, сереб-
 3 то е у мене: азъ го зѣхъ. А майка му
 рече: "Благословенъ *да си*, сыне мой,
 4 отъ Господа, И върнѣхъ тысящъ-тъ и сто
 серебряника на майкѣ си, и рече майка
 му: Посвященіе посвятихъ сереб-то Го-
 споду отъ рѣкѣ-тъ си, за сына ми, ⁶за
 да направи истуканъ и кумиръ лѣянъ: и
 4 сега ще го върнѣхъ на тебе. А той върнѣхъ
 сереб-то на майкѣ си: и майка му ⁷зѣ
 двѣстѣ серебряника, и даде ги на злата-
 5 ря, който направи отъ тѣхъ истуканъ и
 кумиръ лѣянъ: и тѣ бѣхъ въ домъ-тъ
 5 на Михея. И той человекъ Михей имаше
 домъ божій, и направи ⁸ефодъ и ⁹ѳера-
 фимъ: и посвяти одного отъ сынове-тъ си,
 6 и станѣ му священникъ. ¹⁰Въ онѣзи дни
 нѣмаше царь въ Израиль: ¹¹всякой пра-
 вѣше що му ся виждаше угодно.
 7 И имаше единъ момъкъ ¹²отъ Виелеемъ
 Иудинъ, отъ родъ-тъ Иудинъ, който бѣше
 8 Левитинъ, и той бѣше пришлецъ тамъ. И
 отиде человекъ-тъ отъ градъ-тъ Виеле-
 емъ Иудинъ да пришествува дѣто намѣ-
 9 ри; и дойде въ горъ-тъ Ефремъ до домъ-
 9 тѣ Михеевъ, и слѣдоваше пакъ-тъ си. И
 рече му Михей: Отъ дѣ идешъ? А той му
 рече: Азъ съмъ Левитинъ отъ Виелеемъ
 10 Иудинъ, и отхождамъ да пришествувамъ
 10 дѣто намѣрихъ. И рече му Михей: Сѣди
 съ мене, и ¹¹бъди ми ¹²отецъ и свиде-
 никъ, и азъ ще ти давамъ десетъ сереб-
 11 ника на годинъ-тъ, и едикъ прѣмънѣхъ
 11 дрехы, и хранѣ-тъ ти. И Левитинъ-тъ
 влѣзе *при него*. И благодаренъ бѣше Ле-
 витинъ-тъ да сѣди съ человекъ: и тоизи
 момъкъ му бѣше като единъ отъ сыно-
 12 ве-тъ му. И ¹³посвяти Михей Левитина: и
 12 той момъкъ му ¹⁴станѣ священникъ, и
 13 останѣ въ домъ-тъ Михеевъ. Тогазы рече
 Михей: Сега знаѣхъ че Господъ ще ми
 стори добро, защото имамъ Левитина за
 священникъ.

ГЛАВА 18.

- 1 "Въ онѣзи дни нѣмаше царь въ Изра-
 иль: и въ онѣзи дни ²Даново-то племе
 търѣше за себе си наслѣдіе за да ся на-

- сели; защото до тогазы не бѣше имъ ся
 паднѣло наслѣдіе между Израилевы-тъ
 2 племена. И пратихъ Дановы-тъ сынове
 отъ родъ-тъ си петь мѣжа, отъ прѣдѣ-
 лы-тъ си, сильны мѣжіе, ³отъ Сараѣ
 и отъ Есѳаолъ, ⁴за да съгледателствувать
 мѣсто-то, и да го изслѣдятъ: и рекохъ
 3 имъ: Идѣте изслѣдѣте мѣсто-то. И дой-
 дохъ въ горъ-тъ Ефремъ, ⁵до Михеевъ-
 3 тѣ домъ, и прѣношувахъ тамъ. *Защото*,
 като приближихъ до Михеевъ-тъ домъ,
 познахъ гласъ-тъ на младый-тъ Леви-
 тинъ; и свѣрихъ тамъ, и му рекохъ:
 4 Кой тя доведе тукъ? и що правнѣхъ ты
 на това *мѣсто*? и защо си тукъ? А той
 имъ рече: Така и така ми направи Ми-
 хей, и ⁶еуцѣни мя, та му съмъ священ-
 4 никъ. И рекохъ му: Молимъ, ⁷попытай
⁸Бога, да познаемъ ще бѣде ли благопо-
 лученъ пакъ-тъ ни въ който отхождамы.
 6 А священникъ-тъ имъ рече: "Идѣте съ
 миромъ: *угоденъ* е прѣдъ Господа пакъ-
 7 тѣ ви, въ който отхождате.
 7 Тогазы търнѣхъ петь-тъ мѣжа, та
 дойдохъ въ ⁸Лансъ, и видѣхъ людѣ-тъ
 които живѣехъ въ него ⁹"безгрѣжно, по
 обычаю-тъ на Сидонцы-тъ, спокойни, и
 живѣюще безъ страхъ: и нѣмаше въ то-
 8 ва мѣсто нѣкой да ги утѣснява въ нѣщо
 или да има власть, и тѣ бѣхъ далечъ отъ
 Сидонцы-тъ, и нѣмахъ съобщеніе съ ни-
 8 кого. И върнѣхъ ся при братія-та си ⁹"въ
 Сараѣ и Есѳаолъ: и рекохъ имъ братія-
 9 та имъ: Какво *ще кажете* вы? А тѣ ре-
 кохъ: "Станѣте, и да възлѣзѣмъ противъ
 тѣхъ; защото видѣхмы мѣсто-то, и ето,
 10 твърдѣ е добро: и ¹¹"вы сѣдите ли? да ся
 не облѣните да идете, да влѣзете за да
 наслѣдите мѣсто-то. Като отидете ще най-
 10 дете людѣ които живѣхъ ¹²"безгрѣжно,
 и на широко мѣсто; защото Богъ го да-
 де въ рѣкѣ-тъ ви: ¹³"мѣсто въ което нѣ-
 ма скудость отъ нищо каквото има на
 земѣ-тъ.
 11 И търнѣхъ отъ тамъ, отъ Дановъ-тъ
 родъ, отъ Сараѣ и отъ Есѳаолъ шест-
 12 стотинъ мѣжіе прѣпасани съ воинскы
 оржія. И възлѣзохъ, та расположихъ
 12 станъ у ¹³Кириаѳаримъ, въ Иудъ; за това
 нарекохъ онова мѣсто ¹⁴"Махане-данъ, до-
 ри до тоизи день: ¹⁵а лежи задъ Кириаѳа-
 13 римъ. И отъ тамъ прѣмнѣхъ въ горъ-
 14 тѣ Ефремъ, та дойдохъ ¹⁶до Михеевъ-тъ
 домъ. Тогазы ¹⁷петъ-тъ мѣжіе, които бѣ-
 хъ ходили да съгледателствувать мѣсто-

а Быт. 14; 19. Рув. 3; 10.
 б Вижъ Исх. 20; 4, 23. Лев.
 19; 4.
 в Иса. 46; 6.
 г Ек. 8; 27.
 д Быт. 31; 19, 30. Осія 3; 4.
 е Ек. 18; 1. 19; 1. 21; 25.
 ж Втор. 33; 5.
 з Вижъ Исх. 19; 15. Ек. 19;

1. Рув. 1; 1, 2. Мих. 5; 2.
 мат. 2; 1, 5, 6.
 и Ек. 18; 19.
 і Быт. 45; 8. Иов. 29; 16.
 к Ст. 5.
 л Ек. 18; 30.
 —
 а Ек. 17; 6. 21; 25.
 б Исх. 19; 47.
 в Ек. 13; 25.

г Числ. 13; 17. Исх. 19; 2; 1.
 д Ек. 17; 1.
 е Ек. 17; 10.
 ж 3 Цар. 22; 5. Иса. 30; 1.
 з Осія 4; 12.
 и Вижъ Ек. 17; 5. Ст. 14.
 и 3 Цар. 22; 6.
 і Исх. 19; 47.
 к Ст. 17, 28.
 л Ст. 2.

м Числ. 13; 30. Исх. 19; 2;
 23. 24.
 н 3 Цар. 22; 3.
 о Ст. 7, 27.
 п Втор. 8; 9.
 р Исх. 19; 15; 60.
 с Дановъ ставъ.
 г Ек. 13; 25.
 т Ст. 2.
 у 1 Цар. 14; 28.